

NEW AGE – Romanian style

(continuare din pagina 3)

Pleacă dimineața și nu se mai întoarce decât seara, când chiar dacă nu a mâncat toată ziua, își adună forțele ca să se joace cu el, cățelul atât de alb încât se confundă cu covorul pufoș, de numai mișcarea de du-te-vino îl mai face vizibil. Lângă televizor, stă o carte cu poezii tematice, în care sunt adunate înscrieri ale mai multor poeți, intitulată „Soțul meu”. Iubește, da' nu cerceta!

Am dat ceva bani ca să-l pot vedea pe Cristian Boureanu într-un pictorial dintr-o revistă. E fotografiat împreună cu iubita, Valentina Pelinel, pe chiuvetă – Valentina e fotomodel și nu făcuse niciodată o astfel de poză, pe acolo pe unde umblă ea prin lumea largă. Pentru argeșeni, al căror deputat este, omul s-a născut în Lusaka, Zambia, și este un înger, deoarece consideră că este echitabil și corect ca acele persoane care cotizează sume mari la bugetul de stat, să beneficieze de indemnizații mai mari – pentru creșterea copilului – Cristian are o fiică de patru ani, concepută în timpul unei căsătorii de care momentan nu își mai aduce aminte.

Apoi, el salută proiectul inițiat de Ministerul Muncii, Solidarității și Familiei, prin care se dorește acordarea unei indemnizații lunare pentru creșterea copilului și femeilor neasigurate în sistemul asigurărilor sociale, propunere pe care o va susține în Parlament – Valentina Pelinel se poartă cu copila de patru ani "ca o mamă", spun gurile rele. Cristian, precizează că; "... acest lucru nu trebuie să se facă în detrimentul aceluia care își plătesc contribuții sociale și impozite la stat".

Deputatul PNL, acum ex-PNL, este posesorul unui adevăr politic, pe care nu ezită să-l proclame: "Alianța PNL-PD este convinsă că jurnaliștii nu vor accepta niciodată ca un guvern, indiferent de culoarea sa politică, să aibă un cuvânt de spus în funcționarea unui domeniu care îi privește". Fericiți cei săraci cu duhul, căci a lor va fi împărăția, acum și pururea și în vecii vecilor!

Cei cinci au viitorul înainte: Daciana o să facă jonglerii geniale; Vanghelie va fi un vizionar de calibrul universal; Mioara va fi desemnată Prim-ministru, după alegerile anticipate; Raluca va fi Președinta Parlamentului unicameral; iar Boureanu o să-și facă televiziunea lui, cu o emisiune care să rupă gura unora ca Irinel, cu Monica lui cu tot, sau a lui Silviu, prigonitorul Adrianei "fostă Bahmuțan, fostă Toma. Ceilalți, n-au decât să se facă: monoteiști, transcendențiști, astrologi, sincretiști, ocultști, practicanți ai șamanismului, aparținători ai cine știe cărei școli de yoga, scientiști, francmasoni, umaniști, ecologiști, pacifiști, mondialiști-globaliști adepți ai guvernării mondiale, unii să fie plini de bune intenții, alții ipocriți sau impostori, generoși ori criminali și multe altele, practicanți la vedere sau cufundați într-o tăcere absolută. Nicăieri, decât la noi, nu ar fi mai bună de găsit o astfel de amestecătură *newagistă*. Bogat sau sărac, instruit sau nu, indiferent de profesie, persoană influentă fiind, ori un anonim, indiferent de rasă și sex, convingeri, practici sexuale, preferințe și obiceiuri, poți să faci parte sau să te alături mișcării. Înscrie-te!

Daniel BRATU

Pudrat cu mult roșu de octombrie, președintele Băselu' dă cu barda vorbeii peste fesele democrației portocalii,

după o scurtă conferință de presă. Stresat de un ziarist, după ce își înghite, printre dinți, apelativele de «golane» și «măi, animalule», pe motiv de respectul legii de autor, îi spune acestuia, delicat, «găozar». O zi mai târziu, pentru că presa își cam întorsese fundul sau/și pusese tunurile pe el, Băsescu cel slobod la gură încearcă să explice că a fost înțeles greșit, el spunându-i respectivului și respectabilului ziarist, numit Ovidiu Zara (pe scurt, O.Zara), doar să treacă înaintea sa, politicos, dar un pic încifrat, în engleză.

Enervați pe calambu(r)leala de maidan a primului român al țării, câțiva veterani ai Pieții Universității își prind de piept, în amintirea vechilor timpuri și în semn de protest organizat, etichete mari cu «găozar». Renunță, însă, rapid, speriați nu de privirile furioase ale celor din jur, cât de cele languroase ale mai multor susținători dintre cetățenii de bine.

După ultimele sondaje, această Marilyn Monroe a politicii românești, Elena Udrea, deși debutantă în partid, se clasează pe locul al IV-lea între democrați, după greii sau greuții Boc, Videanu și Blaga. Printre mai mult sau mai puțin apropiați umblă vorba că ar fi cam nesatisfăcută de poziție și că, de câte ori are prilejul, promite, un pic influențată: «în două luni îi las eu în urmă pe ... găozarii aia!»

Între timp, primul motociclist de Ford Mondeo al României își strică renumele de Molicianu și îl azvârle trufaș spre carosabilul cotrocian pe robul lui Dumnezeu-B.(ăsescu), Theodor. Se spune că, la aflarea vestii excluderii din PNL a fostului său coleg de «adio arme», după ce a (t)ras câteva duble, președintele jucător s-ar fi înregistrat plângând.

Gruparea dizidenților PNL se îngroașă pe zi ce trece, astfel încât aceștia, prin purtătorul lor de cuvânt Boureanu,

anunță câtorva sute de muncitori agricoli strânsi cu arcanul de un patron partizan, la Pitești, tragerea unei noi brazde în câmpul politic, prin înființarea Uniunii Federative, cu program liberal. Țăranii din sală tac meditativ, cu gândul prins între Boureanu, arat și (Mona) Muscă.

Luat la bani mărunți pe chatul realității (TV), primarele (E)Vanghelie care este peste (nu nota) 5 spune că l-ar vota pe Vlad Țepeș printre cei mai mari români, pentru că «anumite hotărâri ale lui Vlad Țepeș parcă le simt». Motivația sa îl face să zâmbească, aproape solidar, pe mai sus numitul și persecutatul ziarist.

Tot atunci, din partea aceleiași pete de culoare a liderilor sectoriști, Jorj de rit nou Becali capătă o nuanță trandafirică de roză. «Gigi Becali este un om uman» spune edilul cel doct, crezând că în politică dublarea minciunilor poate fi vândută drept adevăr, similar cu înmulțirea numerelor negative, în matematică.

3-1 pentru România în meciul cu Belarus, după goluri date de Mutu, Marica și Goian. La o ciocnire cu un fundaș advers, vedeta echipei noastre, Adrian Mutu, își sparge capul. Spectatorii de pe stadionul Ghencea, niște steliști, îl huiduie îndelung pe motiv că, deși în valuri, lui Mutu numai sânge de câine, roșu, îi curge continuu.

Înainte de meciul Stelei cu galaxia Real, magul mișos Gigi râde neîntrerupt, fără motiv, la o emisiune în direct, preț de 10 minute, de se scutură platoul. Moderatorul, ceilalți invitați, publicul, telespectatorii își fac griji privind această criză, aproape ca un suicid, a unuia dintre puținii mari români în viață. Toată lumea se liniștește, într-un târziu. Apoi, după meci, răd alții.

Meciul dintre Steaua și Real Madrid (1-4) este rezumat perfect de un interviu luat la cald, imediat după meci, celui mai bun om al Stelei, marcatul unicului gol roș-albastru, Vali Badea.

- Te-am văzut discutând cu directorul tehnic al Realului, e vorba cumva de un transfer la «galactici»? ciripește reporterița de pe TVR 1, veselă de parcă

s-ar fi plimbat gratis prin Disneyland. - Nu, zice jucătorul cu ochii adânciți de efort și ușor jenat, l-am întrebat dacă nu e posibil să fac rost de un tricou de-al lui Ronaldo... Restul e poveste de adormit ciobănașii cu sos de vișine.

Pentru că tot veni vorba, cu ocazia Sfintei Parascheva, Voievodul Jiji B. își face intrarea în Catedrala Mitropolitană din Iași după 60 minute de la începerea slujbei, ușor confuzat, întrebând precipitat în jur: «Bă, am întârziat mult? Cât e scorul? Unde sunt vitejii mei? Cât mai e până fluieră ăla cu barbă finalul?». Lămurit oarecum despre ce e vorba, citorul ot Pi(m)p Era nu se lasă până când nu îl face pe mitropolit, IPS Daniel, (acesta fiind și înduișat de ultimele rezultate ale campionilor), să promită un transfer în Ghencea a făcătoarei de minuni.

Cam în aceeași perioadă, Papa Benedict al XVI-lea dă mâna cu credincioșii din Verona și își pierde de câteva ori inelul, din aur masiv și cam lărguț. În România, nu ar fi pățit, mai mult ca sigur, așa ceva. Dacă l-ar fi pierdut, l-ar fi pierdut cel mult o dată.

Mai ales că românii reprezintă un popor cult, ei citind cărți cu ne-miluita, îndeosebi cele instructiv-utilitare. Astfel, în numai 4 luni, scris de Radu Parascivescu și editat la Humanitas, «Ghidul nesimțitului» s-a vândut în 15.000 de exemplare, devenind best-sellerul editurii.

O tânără reporteriță, frumușică și sprințară, cum e moda pe la televiziuni, începe strâmb interviul cu Andrei Pleșu: - Domnule Adrian Pleșu...

Maestrul o corectează, blând. Mă întreb cum ar fi reacționat, pățind același lucru, prietenul său, filozoful mereu tânăr, Gabriel Liiceanu.

Ștefan cel Mare, pentru că i s-a spus așa, el fiind «mic de stat», Ștefan cel Mare și Sfânt, adică, deși cam «omorâia fără giudeț», este ales «cel mai mare român», învingându-i la puncte pe Carol I și pe Andrei Gheorghe. Pardon, pe Andrei Gheorghe l-a bătut de i-au mers fulgii Adrian Cioroianu. Nu l-a putut salva nici măcar apărătorul său, Mihai Eminescu.

În octombrie, copacii mai falnici ai Iașului își încep bejenia, cu trunchiurile tăiate, ca niște degete ciuntite, întinse a rugăciune spre cer. Primăria are deja alibi – furtunile, care ar fi dat cu bogatele coroane ale plopilor de țestele cetățenilor de rând. Pe deasupra copacilor retezați, fâlfâie aripi negre și protest croncănitor intens. Paradoxal, rămase fără cuiburi, ciorile parcă s-au înmulțit, ocupând aerul. Întors cu fruntea spre casa pătrată, unde primarul ține o conferință de presă, strigă și eu, în gând, agitând pumnul:

Go, O.Zara, go ... !

